

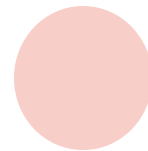

BESZÁMOLÓ NYÁRI EGYETEMRŐL

Dr. Zsubrinszky Zsuzsanna

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) nyári egyetemi ösztöndíjprogramjának keretében

2018. június 22. – július 15.

Beszámoló nyári egyetemről

Dr. Zsubrinszky Zsuzsanna

Xi'an International University Summer Camp

1. Szervezettség:

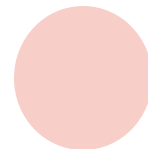
Egy nagyon alaposan kidolgozott, a kínai kultúrának minden szegletét bemutató, igen tartalmas programon vettünk részt, amit hálásan köszönök mindazoknak, akik lehetővé tették ezt számomra és a csoport számára. Minden meghirdetett programon teljes létszámban vettünk részt, és azt gondoltuk egyik-másik után, hogy ennél jobb már nem jöhet, de jött. A vendéglátók rugalmasságának köszönhetőn, a csoport külön kívánságait is maximálisan igyekeztek figyelembe venni (pl. a pandanézés nem szerepelt az általuk összeállított programban, de kérésünkre beletették).

A szervezett kirándulások is mind arról szóltak, hogy a történelmi helyeken kihelyezett táblákat elolvasva minél többet megtudjunk erről az országról. Plusz a kísérőink is sokat meséltek útközben.

Az önkéntes hallgatói segítői rendszer kiválóan működött. Megérkezésünkkor csináltak nekünk egy XAIU csoportot a wechaten, és ahogy a hallgatók vállalkoztak egy-egy programra, úgy vetették fel magukat a csoportba. Így mindig tudtuk, hogy milyen kérdéssel, kihez kell fordulnunk, ugyanígy a következő napi programra jelezték, hogy ki mikor fog értünk jönni.

Az is tetszett, hogy a fizikai szükségleteinkre is nagyon odafigyeltek. Mivel éjszaka érkeztünk meg, packed dinner-t kaptunk, amit közösen a campuson egy megfelelő helyet találva fogyasztottunk el. Ugyanígy, eljövételünkkor, hajnali 5kor a recepciósokat megkérték, hogy egy reggeli csomagot állítsanak össze nekünk. Ezek apróságnak tűnnek, de a fáradtság közepette mégis sokat jelentettek.

A közös étkezéseink (welcome/farewell dinner) során is külön figyelmet fordítottak vendéglátóink arra, hogy korábbi együtt étkezéseink során milyen ételeket rendeltünk, és igyekeztek olyanokat összeválogatni a vacsorára, amit látták, hogy szeretünk. Az interkulturális háttértudás néha igen jókor jött, pl. amikor az asztalnál finoman jeleztem

egy-két hallgatónak, hogy nem illik elsőként venni a tálból a szenioritásból adódóan. Ezt eléggé zokon vették, de hála Istennek az egyik előadás során megerősítést nyert náluk a table etiquette, így az utolsó közös étkezésnél már figyeltek rá.

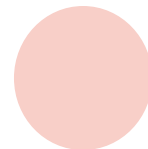
2. Szállás:

A hallgatók kétágyas fürdőszobás lakrészt kaptak a tábor idejére Xianban, én egyágyas szobában laktam. A szobák mérete megfelelő volt.

A kint tartózkodásunk felénél mentünk el Pekingbe, és erre az időre megkértek minket, hogy költözzünk ki a szobákból, mert felújítási munkákat akartak végezni abban az időben, és nem tudták volna biztosítani, hogy semmink se tűnjön el a szobákból. Ezt személyesen tőlem kérte a staff egyik tagja, és felajánlott egy helyet a bőröndök biztonságos megőrzésre. Hosszasan bosszankodtak néhányan a csoportban, hogy ez milyen kényelmetlen, ebbe nem szabadott volna belemenni. Mivel azonban felsőbb utasításra mindenképp ki kellett költözni, és két opciót ajánlottak fel, kénytelen volt mindenki beletörődni (igazuk volt).

Pekingből visszajöve más szobákat osztottak ki nekünk, ami nem kis felháborodást váltott ki a hallgatókból. Volt, aki a koszra, a bűdösre, mások a nem működő tv-re, vízköves vízforralóra hivatkoztak. (nekem se tv-m se vízkőmentes vízforralóm nem volt, ez megnyugtatta őket). A rugalmasság lehetne az egyik fontos tényező, amire a legközelebb kiutazók figyelmét érdemes lenne felhívni. Egy idegen országban a vendéglátók szabályai érvényesek. Egy hotel esetében a kihasználtság elsőrendű. És valóban a szobáinkat a 4 éjszakára is értékesíteni akarták, több gyerek tábor lakói is ott szálltak meg.

Pekingben már-már luxus körülményeket biztosítottak számunkra. A 3 csillagos, Zmax hotelben szállásoltak el minket és meglepetésünkre másnap reggeltől teljes étkezést is biztosítottak számunkra. Egy irodán keresztül idegenvezetőket is fogadtak, de az első nem tudott angolul, a 2. meg igen furcsán viselkedett. A xian-i vezetőnk felülemelkedett ezen és kezébe vette az idegenvezetés részt is. A reggeli a szállodában volt, az ebédet/vacsorát útközben, ahol éppen voltunk, oldották meg. Még azt is elintézték nekünk, hogy megkóstolhassuk a pekingi kacsát, ami nem számít olcsónak.

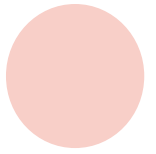
3. A program tartalma:

A kínai nyelvi órák (3X50 perc/nap) menetében a boldogulásunk megkönnyítése érdekében csak a beszélt nyelvre helyezték a hangsúlyt. Egy nem auditív típusú, hanem inkább vizuális tanulónak, mint amilyen én vagyok, nehéz volt ezt megszokni. A mondatok visszaismétlése nem okozott gondot, de ha az elhangzottakat leírva nem látom (mivel azt nem lehetett, ezért többen titokban lefényképezték a táblát), akkor megjegyezni már sokkal kevésbé tudtam, ha új szavakat is tartalmazott. A 2 tanárnő nagyon kedves, empatikus volt, pörögtek az órák, látszik, hogy értenek a nyelvtanításhoz. Ez a metodikai módszerek közötti különbség a világon mindenütt megvan, sőt lehet, hogy generációk között is változik. Mindent egybevéve, a kommunikációs készségem fejlődött, különösen az olyan helyzetekben, ahol az angollal nem értem célt. A nyelvi vizsga is a szóbeli készségeket tesztelte. Miközben beszéltünk, hihetetlen sebességgel jegyzetelte, pontozta a tanárnő az egyes szavak kiejtésének helyességét. Sajnos az eredményéről nem mondtak semmit, csak azt, hogy mindenkinek sikerült.

Angol nyelvű előadások délután:

Nekem a délutáni előadások közül (3X1.5 óra) a történelem, kultúra nem adott sokat. Lehet, hogy az előadó azt gondolta, hogy semmit sem tudunk Kínáról, és nagyon alapvető dolgokat mondott el. Ahogy a többieket kérdeztem, ők is így élték ezt meg. (Az előadó végig a diákat olvasta föl, valószínű ez is nehezítette az odafigyelésünket). Walter ezzel szemben, aki a pekingi utunkat szervezte és kísérte, sokkal több olyan történetet mesélt nekünk, (még énekelt is az egyik étteremben!), melyek megmutatták a kínai emberek lelkét, gondolkodását. A kínai Nagy Falról szóló történetei mély nyomokat hagytak bennünk.

Az 1. Business előadás nem úgy sikerült, ahogy szeretnénk volna. Azt hiszem ezt megérezte az előadó, és megkérdezte, hogy a következő előadáson miről szeretnénk hallani. Akkor egy másik előadó jött és megváltozott minden, interaktívvá vált az előadás, és valóban sok új dolgot hallottunk. Leginkább az 'employment' téma érdekelte a hallgatókat. Hogy tud egy fresh graduate jó állást találni magának?

Kalligráfia, kínai festészet:

Nekem ez volt a kedvenc óráim. A mester olyan végtelen szerénységgel mutatta az elsajátítandó trükköket, hogy már majdnem elhittem, hogy még a végén én is képes leszek utána csinálni. Kicsit kellemetlen volt, hogy hiába látták a mieink, hogy a kínai hallgatók teljes csöndben, mintegy meditatív állapotban festegettek, mi zajosak voltunk, és nem mindig azt csináltuk, amit kellett. Ezért külön elnézést kértem tőle a végén.

Tai-chi:

Kb. 40 fokban egy szabadtéri sportpályán zajlott a tai-chi-ba való bevezetésünk. A mester szegény 10 perc múlva a kezébe temette a fejét, annyira reménytelennek látta a csoportunkat. Azért próbálkoztunk keményen megjegyezni a mozdulatsort, és később az utcai tai-chi-zásba be is álltunk.

Tea ceremony:

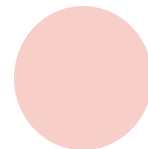
Kultúráról a teázás közben tanultuk talán a legtöbbet. Kb. 9 féle teát kóstoltunk végig. Mindegyiknek részletesen elmesélte a kínai hölgy (angol fordítással) az eredetét, elkészítési módját és azt, hogyan kell fogyasztani. A végére olyan érzésem volt, mintha becsíptem volna, annyi íz inger ért.

Paper cutting:

Ezt a foglalkozást koreai hallgatók szervezték nekünk. Lufi hegyekkel, nagy mosollyal fogadtak minket a koreai központban. Külön kis műsort is adtak, filmet mutattak Koreáról. Majd megkaptuk a felszerelést, vágólapot, kést, mintákat és nekifogtunk az elkészítésükhöz. Nem csak ők, hanem az irodán dolgozók is odajöttek segíteni nekünk. Mivel másfél óra alatt nem végeztünk a vágással, magunkkal vihettük a szállásra befejezni a műveket. Sikerült az egyik legnehezebbet kiválasztanom (pillangót).

Sushi és dumpling making:

Ezt a programot is a koreai központban szervezték. Karaoke bemutató után, minden alapanyag, fűszer az asztalon volt, és mutatták hogyan készítsük el az ételleket. Majd meg is ehattuk őket. Aztán az úttörő-táborok hangulatát idéző székfoglaló játék következett.

4. Min lehetne változtatni?

Az előadások tartalmi részén, előtérbe helyezve olyan értékeket, ami ősidők óta meghatározzák Kína életét. A gazdasági témákat meg konkrét cégekre lebontva, nem általánosságban bemutatni.

A hallgatóktól hallottam, hogy a végére szerették volna hagyni Pekinget, megkímélve magukat a 10 óra vonatozástól (5 óra oda, 5 vissza). Én örültem, hogy kipróbálhattuk a high-speed train-t (305km/h), ahol még promóciós anyagot is készítettek rólunk, nem utolsó sorban lehetőségem volt kicsit többet beszélgetni a csoportvezetőnkkel. Szerintem pont akkor jött az út, amikor már kezdett nagyon felhalmozódni az elsajátítandó anyag, így egy kis kikapcsolódás után, újult erővel vágtunk neki az utolsó hétnek.

Nekem, és ahogy kiderült a csoportnak sem volt egyértelmű az utazás elején, hogy milyen minőségben mentem a csoporttal. Kínában rangidősként mindent velem beszéltek meg, teamleader-ként kezeltek. A csoport előtt ez nem lett kimondva, ezért történhetett meg, hogy Miléna, amikor úgy döntött, hogy hazautazik, nekem egy szót nem szólt és kevert igen kellemetlen szituációba.

Az előző ponthoz kapcsolódva, jó lenne minden hallgatóval a kiutazást megelőzően aláíratni egy nyilatkozatot, hogy ha vállalta egy ilyen programban a részvételt, akkor azt végig kell csinálnia (hacsak egészségügyi okból nem tudja ezt megtenni). Ez is kellemetlen volt, hogy igen óvatosan, de megkérdezték, hogy mi legyen Miléna bizonyítványával. hiszen 15 nyelvórát és a vizsgát nem teljesítette. Visszakérdezéssel próbáltam kitalálni, hogy ők mit szeretnének. Egyértelművé vált számomra, hogy el nem végzett munkáért Kínában nem kaphatsz bizonyítványt.

Nekem az utolsó héten a szobámból, a pénztárcámból eltűnt egy nagyobb összeg. A hátizsákkal mentem el az órákra, a pénztárcám meg a ridikülben a szobában maradt, és csak ebédnél vettem észre, hogy nincs nálam, amikor fizetni szerettem volna. Visszaérve a szállásra szóltam először diszkréten a recepción, de ők értesítették a dékán urat. Hosszan vizsgálódtak, és megígérték, hogy mindent megtesznek, hogy kiderítsék ki vette el, és írásban értesítenek majd. Erre nagyon fel kell hívni mindenkinek a figyelmét, hogy az értékeire jobban figyeljen oda.

Mindent egybevéve, régen nem volt ilyen óriási élményben részem. Hálásan köszönöm.